

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Rusalii

Grăirea Domnului cu cei din sfatul țării

Un strigăt se aude din cer deasupra pământului român. Un glas strigător se lasă peste acest meleag hrănit cu slava cuvântului Meu de mai bine de șaptezeci de ani, că România are alege mare între popoare, căci este ea țara venirii Mele la ea cu slavă de cuvânt la sfârșit de timp, o, și de aceea am grijă de tine ca părintele de copiii lui și te țin la pieptul Meu de Păstor și-ți dau din cer și nu mai pot să uit să-ți așez pe masă glasul Meu, mângâierea Mea, purtarea Mea de grijă pentru tine tot timpul, țara Mea cea de azi, așa cum și la facerea cea văzută am stat pe pământul tău și am lucrat trupul omului și toate cele pentru om spre bucuria lui și a Mea, și care ar fi fost să fie, iar acum plângând Mă port să-l aduc la sânul Meu și să-i dau din cer și să-l învăț cu cerul pe pământ, și am cuvânt de Păstor pentru om și iată-Mă cu tine mereu, România Mea.

O, pace ție, țara Mea! Îți dau din cer. Dau să-l deprind pe român să se bucure de Dumnezeu lui, de Mine și de sfinții Mei și ai lui, căci mama Mea Fecioara are sub mâna ei acest meleag și neam și depărtează pe orice vrăjmaș sau ispită care ar da s-o prindă sub îngenunchere pe România, și iată, duce luptă cerul pentru tine, popor și pământ român, și nu stă Domnul din lucrul Său pe meleagul tău, căci între frați se duce luptă ascunsă frate contra frate și nici vorbă de slujire frate pentru frate, iar lupta este ca între viețuitoarele sălbatice careucid ca să mănânce, și iată, trebuie veghe din cer dacă așa stau lucrurile.

Când am zidit cerul și pământul și viețuitoarele toate, le-am împărțit apoi ca să fie unele domestice, iar altele sălbatice. Cele domestice te însoțesc pe lângă gospodărie sau pe cale și te ajută sau te mângâie și-ți arată credincioșie și recunoștință prin iubirea și jertfa lor. Cele sălbatice dacă dau de tine teucid, te vatămă, te fură, te mint, te trădează și fac multe răutăți prin firea lor neastâmpărată, sălbatică, și iată, așa este și cu neamul oamenilor, căci creștinii au iubire și sunt ca frații plini de milă și de ajutorare și suferă împreună în vremi de dureri, sau se bucură în vremi fericite și se ajută în toate ca și cei din cer și-și dau mângâiere și iubire prin firea lor caldă și frățească. Dar fiii lipsiți de Dumnezeu cu inima și cu fapta lor, iată, se mint, se înșeală între ei, se fură, se învinuiesc, se vând cu sânge rece, seucid, se răzbună și se poartă ca viețuitoarele sălbatice doar ca să apuce, și se dezbină între ele, o, și am scris acum această pildă ca să pot să stau de vorbă cu cei de pe scaunele de cârmuire de peste tot în neamul român, poporul la care Tatăl M-a trimis să lucrez și să-Mi scriu cartea Mea de azi ca să mărturisească ea cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu din acest timp.

Am norii suire și coborâre, iar aripile vântului Îmi poartă umbletul precum este scris, iar acum grăiesc celor hrăpăreți care sug vlaga neamului român de atâta vreme, și iată, le scriu lor cuvânt ca să se împlinească peste ei cuvântul lui Dumnezeu.

Deschideți-vă urechile bine ca să auziți cu ele ce aveți de auzit și de făcut la cuvântul Meu de peste voi! Luați mâinile voastre hrăpărețe de pe suflarea neamului român! Ați supt destul zeci de ani. Fie-vă rușine! Și veți ajunge de rușine curând, curând, căci toate își primesc plata după faptă precum este scris.

Luați aminte la cuvântul Meu, voi, cei nemulțumiți încă, voi, cei neastâmpărați încă! Acești oameni cu inimă frumoasă și caldă, pentru care Eu, Domnul, am luptat cu voi ca să fie ei așezați la cârmă peste țară acum, o, au intrat aceștia printre voi ca oile între lupi, căci dorul Meu aprig este s-o fac frumoasă pe România și să pot să Mă sprijin cu oameni de cinste, curați cu inima și cu fapta, o, dar n-am putut de voi și de unii ca voi, care v-ați înfipt peste tot ca să fiți doar voi și să dați la ai voștri pâinea acestui neam, iar dacă veți da încă să

băgați bețe în roate la planul cel mareț, care o așteaptă pe România, Eu, Domnul, cu mână tare vă voi înlătura de tot, căci cu mână tare am lucrat și ați văzut biruința cea mare prin care am făcut loc celor doi fii așezați la cârmă acum ca să scot pic cu pic țara dintre hoți, o, că toți v-ați unit cu grămada peste tot și toți ați furat-o și n-ați zidit întărituri pentru țară. Ați luat de unde ați putut fiecare să rupeți și să vă luați partea și sunteți cei mulți, cum singuri spuneți și vă făliți în fața celor mai mici la număr din partide, și iată, ați fost dușmanii de la mijloc, dușmani ați fost, nu frați, nu prieteni, nu binefăcători, căci suferă acum neamul român din pricina voastră, dar Eu, Domnul, îi șterg mereu fața, și înțeleg neamurile altor popoare că voi sunteți lupii care sugeți vlaga acestui neam. Așadar, luați mâinile voastre hrăpărețe de pe trupul neamului român, Eu, Domnul, vă cer aceasta!

O, nu cumva să vă încumetați să credeți și să plănuți rele asupra celor așezați acum la cârmă pentru repararea celor stricate de voi până acum. Umiliți-vă și fiți cuminți sub mâna lor frățească, și care nu vă vrea răul, dar încercați să vă schimbați în bine, că a venit vremea să lucreze Dumnezeu și să aducă slavă mare peste pământul și neamul român.

Ar fi să vă ajungă și vouă atât de multă vreme de învrăjbire între frați, și pe care voi ați hrănit-o din ascuns și s-a ales în două cete acest popor român, căci s-au făcut vrăji și descân-tece diavolești pentru învrăjbire, pentru dezbinare în țară, în familii și între frați, o, că mulți au vrut și vor să pună mâna pe cârmă și să-și facă și ei gustul, iar Eu vă spun: nu mai slujiți diavolului, nu mai luați sfat de la satana cel vrăjmaș! Stați împotriva lui cu tărie și el va fugi de la voi, căci așa povățuiește Scriptura pentru biruința lui satana cel ascuns, și al cărui rău este slujit de bani, căci banul este diavolul cu numele de mamona, duh rău, care v-a amețit pe voi tot timpul.

O, depărtați-vă de duhul lăcomiei de averi și de bani și de funcții pentru care nu munciți, ci doar sugeți de la săraci ca să fiți voi bogați, și iată, vi se va cere socoteală, să știți.

O, iată de ce nu încap cei cinstiți pe pământ între cei hrăpăreți din ascuns ca să apuce pentru ei și pentru ai lor! Vine dreptatea și n-a fost altfel niciodată, căci roata se mișcă, o, fii români, care îndurerați pe Dumnezeu cu faptele voastre necreștinești!

Amin, amin zic tuturor: nu merge cu necredința, cum dau cei mulți să se acopere sub ea. I-am spus lui Cain care și-a pus în gând înlăturarea fratelui său Abel, i-am spus lui să nu facă răul care bătea la ușa lui să-l înfăptuiască el, dacă s-a acoperit cu necredința, dar el n-a ascultat, și a venit apoi la Mine din pământ glasul sângelui lui Abel și i-am spus lui Cain aceasta, o, și n-a putut fi ascunsă fapta cea la întuneric lucrată frate contra frate.

Am vorbit cu Adam, am vorbit cu Cain, am vorbit cu Avraam, am vorbit cu Moise, cu David, cu profeții, am vorbit pe pământ cu omul, începând din rai și până azi, iar necredința nu ajută pe nimeni, căci zic unii că nu este adevărat cuvântul Scripturii și că a fost scrisă de careva această carte și că scrisul nu a fost de la început.

Voi, necredincioșilor, puneți-vă mâna la gură, și nu batjocoriți pe Dumnezeu, pe Cel ce a făcut cerul și pământul și omul și toată facerea! Oare, Cel ce le-a făcut pe toate cu cuvântul grăit, n-a putut, oare, să facă și scrisul? O, nu uitați voi, cei neștiutori, și care grăiți din duhul care nu știe, nu uitați că omul are de la Dumnezeu Făcătorul măsură în toate și pentru toate.

Scrisul a fost de la început, căci Eu, Domnul, am avut și pentru scris facere și putere, chiar dacă omul nu are de unde să știe cele ale lui Dumnezeu, care nu se măsoară cu măsură omenească. Dumnezeu este fără de început, la fel și scrisul, și toate au fost scrise pe pământ prin slugile lui Dumnezeu. Omul își scria pe lemn și își socotea numărul oilor, al vitelor, al pământului și numărarea a toate, iar din cer au fost și sunt îngerii lui Dumnezeu și n-a fost să rămână nescrisă lucrarea Domnului. Așadar, scrisul este din vecii, ca și limba prin care Eu, Domnul, grăiesc în vremea aceasta peste poporul român, țara Mea de venire de la Tatăl iarăși la oameni, și lucrez prin cuvânt scris ca să rămână ceea ce grăiește și face Dumnezeu.

O, aplecați-vă voi, cei neaplecați, aplecați-vă la glasul care vă grăiește vouă, ca nu cumva să fiți pedepsiți și voi ca și cei din vremea proorocului Daniel, care i-a prins pe cei ce furau și mâncau, și care mințeau pe rege că mănâncă Beel, idolul la care se închina regele, și pe care nu-l vedea, dar i se închina, o, și au fost pedepsiți cei care beau și mâncau din hambarele regelui în fiecare zi douăsprezece măsuri de făină de grâu și patruzeci de oi și șase vedre de vin, iar regele știa că Beel este viu, dar acest Beel era format din șaptezeci de preoți și de femeile și pruncii lor și aveau pe sub masă intrarea și ascunzătoarea pitite, dar urmele prin cenușa pusă de Daniel ca să prindă făptașii au dovedit pe cei ce mâncau și beau în fiecare zi din hambarele regale în numele lui Beel.

Așadar, trebuie inimă înfrântă și smerită, trebuie credință și iertare și trebuie mers curat de acum înainte pentru cei care nu au fost adevărați pentru neam, iar Eu, Domnul, Mă voi milostivi prin ascultarea și umilința celor ce au greșit și s-au smerit și au lucrat duhul frăției pe mai departe pe vatra neamului român.

Acum pace ție, România Mea! Nu te las sub greu, și iată, cuvintez ca să repar răul și să împlinesc slava Mea de peste tine, căci tu trebuie să fii frumoasa Mea pentru slava Mea. Te voi ține tot timpul sub cuvântul Meu cel pentru tine, iar vrăjmașii tăi vor slăbi și te vor slăvi și ei ca pe aleasa Mea.

Pace ție, țara Mea, pace ție! Mereu voi așeza de deasupra, din nor, cuvântul Meu peste tine și te voi ocroti cu el și te voi găti frumoasă și tot mai frumoasă și vei fi măreață și vei avea nume nou: țara luminii peste neamurile pământului, țara strălucirii va fi numele tău. Amin, amin, amin.

16/29-06-2025